

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2017/2018**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK NIEMIECKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJN-P1**

MAJ 2018

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	R
	1.2.		F
	1.3.		R
	1.4.		F
	1.5.		R

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	2.3.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	2.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.4.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	3.5.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.6.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
	4.2.		B
	4.3.		A
	4.4.		D

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
	5.3.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
	6.2.		C
	6.3.		D
	6.4.		C
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
	7.2.		E
	7.3.		A

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
	8.2.		C
	8.3.		B
	8.4.		C
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
	9.2.		C
	9.3.		B
	9.4.		A
	9.5.		B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

W Twojej miejscowości otwarto nowe centrum handlowe. Na swoim blogu:

- opisz to centrum handlowe
- poinformuj, jakich punktów usługowych brakuje w tym centrum handlowym, i uzasadnij swoje zdanie
- zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego
- udziel rad, jak uniknąć zbędnych wydatków w tym centrum handlowym.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1. *Zdający opisuje [...] miejsca [...].*

5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*

5.5. *Zdający [...] uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.8. *Zdający [...] udziela rady.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **opisz to centrum handlowe**
Das Gebäude ist groß. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Das Gebäude ist groß und hell.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego**
Im Einkaufszentrum fand am Eröffnungstag eine Modenschau statt. Es gab Musik und es kamen viele Menschen.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Im Einkaufszentrum fand am ersten Tag eine Modenschau statt. Die Models präsentierten die neueste Kleidung. Die Kleidung war wirklich toll. (informacja o pokazie mody rozbudowana o bliższe informacje o przebiegu oraz opinię dotyczącą prezentowanej odzieży).
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, to należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *sehr groß, riesig, riesengroß* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **opisz to centrum handlowe**
Das Einkaufszentrum ist schön und toll.
 - **opisz to centrum handlowe**
Das Einkaufszentrum ist groß und klein.

8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń, odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz to centrum handlowe**
Das Einkaufszentrum ist groß, hell und komfortabel.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **opisz to centrum handlowe**
 - **zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego**
Am Eröffnungstag des Einkaufszentrums habe ich eine Stunde gratis Squash gespielt und gewonnen.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt o udzieleniu rad, jak uniknąć zbędnych wydatków w centrum handlowym, pisze: *Ich kaufe keine unnötigen Sachen.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
- **zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego**
Im Zentrum gibt es viele Aktionsstände, man kann verschiedene Lebensmittel probieren. (podpunkt nieujęty w pracy; zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, nie ma żadnej informacji, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie przeszłym, wymaganym do realizacji danego podpunktu – nie odniósł się)
Letzte Woche gibt es im Zentrum viele Aktionsstände, ich probiere verschiedene Lebensmittel. (Zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, ale jest w pracy informacja, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie przeszłym, wymaganym do realizacji danego podpunktu; zdający zastosował przydawkę *letzte*, która wskazuje na przeszłość. – „odniósł się”).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.

- **poinformuj, jakich punktów usługowych brakuje w tym centrum handlowym, i uzasadnij swoje zdanie**

Ich weiß nicht, welche Dienstleistungen in dem Einkaufszentrum fehlen. („nie odniósł się“)

Ich weiß nicht, welche Dienstleistungen in dem Einkaufszentrum fehlen, aber viele Menschen brauchen sicher eine Reinigung. („odniósł się“).

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego**

Im Einkaufszentrum war eine impreza walentynkowa. („nie odniósł się“).

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **udziel rad, jak uniknąć zbędnych wydatków w tym centrum handlowym**

Meine rada: Nehmt eure Kreditkarten nicht mit! („odniósł się“).

Zadanie 10.

W Twojej miejscowości otwarto nowe centrum handlowe. Na swoim blogu:

- **opisz to centrum handlowe**
- **poinformuj, jakich punktów usługowych brakuje w tym centrum handlowym, i uzasadnij swoje zdanie**
- **zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego**
- **udziel rad, jak uniknąć zbędnych wydatków w tym centrum handlowym.**

Hallo Leute,

ich war neulich in einem neuen Einkaufszentrum.

- **opisz to centrum handlowe**

5.1. Zdający opisuje [...] miejsca [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje centrum handlowe, np. *Das Einkaufszentrum ist riesengroß und modern.*

Za opis uznaje się odniesienie do jakiegokolwiek cechy danego centrum handlowego, np.

- wielkości (dane dotyczące jego powierzchni, liczby kondygnacji, liczby miejsc parkingowych itd.), np. *Das neue Einkaufszentrum ist 110 000 Quadratmeter groß.*
- wyglądu (wewnętrznego, zewnętrznego), np. *In dem Einkaufszentrum ist es sehr grün. / Das Gebäude hat ein Dach aus Glas.*
- atmosfery w nim panującej, np. *In dem Einkaufszentrum ist es sehr laut. / Dort herrscht eine lockere Atmosphäre.*
- obiektów (sklepów, punktów gastronomicznych itd.), które się tam znajdują, np. *In dem Einkaufszentrum gibt es einen Supermarkt, viele Konfektionsgeschäfte und Cafés.*
- konkretnej lokalizacji (usytuowanie/otoczenie centrum handlowego), np. *Es liegt in der Innenstadt. / In seiner Umgebung wachsen viele Bäume.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający

- porównuje centrum handlowe z innymi, np. *In dem neuen Einkaufszentrum gibt es mehr Pflanzen als in den anderen.* („odniósł się”)
- opisuje centrum handlowe, używając przymiotników oceniających, np. *Das Einkaufszentrum ist fantastisch/toll/schrecklich.* („odniósł się”)
- opisuje centrum handlowe, informując o czynnościach, które można w nim wykonywać i które jednocześnie wskazują na jego wygląd/cechę, np. *Im Einkaufszentrum kann man Filme sehen, Handys reparieren lassen und Eis essen.* („odniósł się i rozwinął”)
- Jeżeli zdający przedstawia przebieg swojej wizyty w centrum handlowym, który wskazuje na jego wygląd/cechę, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się” zamiast „rozwinął”), np. *Ich habe meine Kleidung in die Reinigung gebracht, dann war ich im Kino und später habe ich zu Mittag gegessen.* („odniósł się”). *Ich hatte ein Date mit meiner Freundin.* („nie odniósł się”)
- Jeżeli zdający ogranicza się do opisu tylko jednego obiektu (sklepu, kina itd.) znajdującego się w centrum handlowym, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest traktowana jako podpunkt, do którego zdający odniósł się, np. *In dem Einkaufszentrum gibt es einen modernen Kinokomplex mit zehn Sälen. Da sind sehr bequeme Sessel.* („odniósł się”). ALE: *In dem Einkaufszentrum gibt es einen modernen Kinokomplex mit zehn Sälen. Da sind sehr bequeme Sessel. Und dort gibt es auch ein Schwimmbad.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie opisuje centrum handlowego, np.

- określa ogólnie, gdzie to centrum handlowe się znajduje, np. *Das Einkaufszentrum liegt in Wrocław.*
- podaje tylko nazwę centrum handlowego i/lub nazwy sklepów, punktów usługowych itp., np. *Da gibt es Zara, Euro-AGD, Rossmann, Super-Pharm.* („nie odniósł się”). ALE: *Da gibt es Geschäfte: Zara, Euro-AGD, Rossmann.* („odniósł się”). *Da gibt es Geschäfte: Zara, Euro-AGD, Rossmann, eine Apotheke Super-Pharm und eine Reinigung 5asec.* („odniósł się i rozwinął”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Es war toll, mit vielen Leuten zu sprechen.</p> <p>In dem neuen Einkaufszentrum war es langweilig, denn ich habe 3 Stunden auf meine Mutter gewartet.</p> <p>Im Einkaufszentrum habe ich tolle Sachen gekauft.</p>	<p>Das neue Einkaufszentrum hat eine Fläche von 200 000 Quadratmetern.</p> <p>Das Gebäude hat zwei Stockwerke.</p> <p>Oben hat es eine große Glaskuppel.</p>	<p>Das neue Einkaufszentrum ist riesengroß und hat viel Glas. Dadurch ist es drinnen sehr hell.</p> <p>Es ist von vielen Bäumen und Pflanzen umgeben. Deshalb ist es viel attraktiver als andere.</p> <p>Ich freue mich über das neue Einkaufszentrum, weil man dort gut essen, Einkäufe machen und Filme sehen kann.</p>

- poinformuj, jakich punktów usługowych brakuje w tym centrum handlowym, i uzasadnij swoje zdanie

5.5. Zdający [...] uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.

- informuje, jakich punktów usługowych brakuje w nowym centrum handlowym, np. *In dem neuen Einkaufszentrum gibt es keine Uhrenreparatur, keinen Handyservice und keine chemische Reinigung.* Należy wskazać co najmniej jeden punkt usługowy, którego brakuje w centrum handlowym, np. *Dort gibt es keinen Friseursalon.* LUB
- uzasadnia swoje zdanie dotyczące braku punktów usługowych w nowym centrum handlowym, np. *Es ist bequem, die gereinigte Kleidung abzuholen, nachdem man eingekauft hat.*

Ten podpunkt polecenia **jest dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (informacja o brakujących punktach usługowych w centrum handlowym oraz logiczne uzasadnienie podania informacji o braku właśnie tych punktów usługowych w centrum handlowym) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *In dem Einkaufszentrum gibt es keinen Friseursalon, deswegen konnte ich meine Haare dort nicht schneiden lassen und musste woanders suchen.*

Akceptowana jest również komunikatywna odpowiedź, w której zdający przedstawia uzasadnienie innej osoby, ale taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się” zamiast „rozwinął”), np. *Meine Mutter findet es schlecht, dass es in dem neuen Einkaufszentrum keinen Friseur gibt. Sie sagt: Sie muss weit zu einem anderen Friseur fahren.* („odniósł się”). ALE: *Ich finde es schlecht, dass es in dem neuen Einkaufszentrum keinen Friseur gibt. Meine Mutter sagt: Sie muss weit zu einem anderen Friseur fahren.* („odniósł się i rozwinął”).

Jeśli z pracy zdającego nie wynika, że podaje on logiczne uzasadnienie swojego zdania w odniesieniu do braku punktów usługowych w centrum handlowym, to taka realizacja nie jest uznawana jako odniesienie się do drugiej części podpunktu polecenia, np. *Hier gibt es kein Sonnenstudio und ich lese Bücher.* („odniósł się”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części podpunktu polecenia, np.

- podaje inne obiekty zamiast brakujących punktów usługowych, np. *Schade, dass es im Einkaufszentrum kein Krankenhaus gibt.*
- wymienia brakujące punkty usługowe w mieście/okolicy, ew. w odniesieniu do dzisiejszych czasów, np. *In unseren Zeiten (In unserer Stadt) ist keine Schuhreparatur mehr zu finden.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Heute fehlen gute Uhrmachermeister.</p> <p>Ich kann nicht schwimmen.</p> <p>Ich höre gern Musik.</p>	<p>In dem Einkaufszentrum gibt es gar keine Dienstleistungen: keine Post, keine Reinigung, keine Autowaschanlage, keine Arztpraxis und keinen Tierarzt.</p> <p>Hier fehlt eine Reinigung und die Leute brauchen das.</p> <p>Ich reise sehr gern, aber hier finde ich kein Reisebüro.</p>	<p>Leider gibt es in dem Einkaufszentrum kein Fitnessstudio. Ich gehe oft ins Fitnessstudio und würde gern eins besuchen, bevor ich einkaufe.</p> <p>Mir fehlt in dem neuen Einkaufszentrum vor allem eine Handy- und Smartphone-Reparatur. In der Nähe gibt es keine und ich habe Probleme mit meinem Smartphone.</p> <p>Schade, dass es hier kein Kosmetikstudio gibt. Ich habe auf ein gutes Studio gehofft. Nun muss ich weiter das alte besuchen.</p>

- zrelacjonuj imprezę, która odbyła się w dniu otwarcia centrum handlowego

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający relacjonuje imprezę, np.

- informuje o jej przebiegu, np. *Am Anfang hat ein bekannter Popstar seine Lieder gesungen, dann wurde Sekt getrunken.* LUB
- informuje o czasie, miejscu, uczestnikach imprezy, np. *Die Veranstaltung fand im Erdgeschoss statt. Sie begann um 17 Uhr und endete um 20 Uhr.* ALE: *Die Veranstaltung fand am Eröffnungstag im Einkaufszentrum statt.* („nie odniósł się” – powtórzone informacje z podpunktu polecenia). LUB
- przedstawia atmosferę panującą na imprezie, np. *Auf der Party gab es eine lockere Atmosphäre. Beim Konzert waren die Leute entspannt.* LUB
- informuje o swoich czynnościach/działaniach, które jednocześnie wskazują na relację z imprezy, np. *Beim Konzert habe ich mit anderen Leuten gesungen und getanzt. / Ich habe den Moderator laut begrüßt und dann einige Fragen beantwortet.* LUB
- prezentuje co najmniej jeden punkt programu imprezy, np. *Während der Modenschau hat ein Model eine neue Kollektion präsentiert. Seine Kleider waren sehr bunt.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- odnosi się do zdarzeń mających bezpośredni związek z imprezą, które miały miejsce tuż przed rozpoczęciem i/lub po zakończeniu imprezy, np. *Vor der Veranstaltung wurden Lose verteilt.* („odniósł się“). ALE: *Vor der Veranstaltung habe ich mir Schuhe gekauft.* („nie odniósł się“)
- pisze o skutkach tej imprezy, które mają bezpośredni związek z nią, np. *Bei der Verlosung habe ich ein Auto gewonnen.* („odniósł się“). ALE: *Es gab viele leere Getränkedosen und anderen Müll.* („nie odniósł się“). *Während der Veranstaltung wurden Getränke angeboten und nach der Veranstaltung gab es viel Müll.* („odniósł się“).

Jeżeli zdający pisze o tym, co dzieje się na imprezie w centrum handlowym, używając czasu teraźniejszego lub przyszłego, ale z treści pracy wynika, że jest to sytuacja, która miała miejsce w przeszłości i dotyczyła otwarcia centrum handlowego, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest akceptowana, ale kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się” zamiast „rozwinął”), np. *Im Einkaufszentrum findet am ersten Tag ein Wettbewerb für Kinder und Jugendliche statt zum Thema Umweltschutz.* („odniósł się“). ALE: *Die Party ist toll! Ich esse viele leckere Speisen. Alle sind zufrieden. Ich gewinne ein Fahrrad.* („nie odniósł się” – brak elementu wskazującego na przeszłość i informacji o otwarciu centrum handlowego).

Przedstawienie tylko opinii o imprezie w centrum handlowym nie jest realizacją tego podpunktu polecenia, ale jest traktowane jako element rozwijający, jeśli zdający odnosi się do przebiegu imprezy, np. *Ich finde die Veranstaltung klasse.* („nie odniósł się“). / *Viele Kinder haben an der Veranstaltung (dem Wettbewerb) mit Erfolg teilgenommen. Das finde ich klasse.* („odniósł się i rozwinął“).

Jeżeli zdający przedstawia tylko jeden aspekt przebiegu imprezy w centrum handlowym, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest akceptowana, ale kwalifikowana co najwyżej na „odniósł się”, np. *Die Veranstaltung war interessant, locker und angenehm.* („odniósł się“).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie podaje żadnej informacji o przebiegu imprezy, np. informuje o programie planowanych imprez w centrum handlowym.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Als ich im neuen Einkaufszentrum war, hat dort eine Veranstaltung stattgefunden.</p> <p>Es gibt ein interessantes Programm mit Veranstaltungen, die in diesem neuen Einkaufszentrum stattfinden werden.</p> <p>Im Geschäft gibt es Sonderangebote.</p>	<p>Im Einkaufszentrum gab es ein karitatives Konzert.</p> <p>Die Modenschau begann um 15 Uhr.</p> <p>In dem Einkaufszentrum hat man einen Wettbewerb für Kinder durchgeführt.</p>	<p>Im Einkaufszentrum fand gerade eine karitative Aktion statt. Junge Leute sammelten Geld für kranke Kinder.</p> <p>Dort war eine Party: Ein Popstar hat gesungen, Kinder bekamen Schokoriegel. Für mich war es trotzdem anstrengend.</p> <p>Am Anfang wurden die Gäste begrüßt, dann hat das Konzert begonnen. Danach wurden Süßigkeiten verteilt.</p>

• **udziel rad, jak uniknąć zbędnych wydatków w tym centrum handlowym**

7.6. Zdający [...] udziela rady.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający udziela rady w celu uniknięcia zbędnych wydatków w centrum handlowym, np.

- zaleca zastanowienie się nad dokonywaniem zbędnych zakupów oraz korzystaniem z promocji, np. *Stell dir die Frage: „Brauche ich die Sache wirklich?“, bevor du etwas kaufst.* LUB
- sugeruje nieuleganie wpływowi reklamy, np. *Die Werbung sollte keinen Einfluss auf deine Kaufentscheidung haben. Du kannst die Ware auch später kaufen, wenn du noch einmal nachgedacht hast.* LUB
- informuje o bonach rabatowych / gratisach i innych promocjach przygotowanych przez centrum handlowe w celu zredukowania wydatków, np. *Ich empfehle, irgendeine Kleinigkeit im Geschäft XY zu kaufen, an der Kasse bekommt man dann auf jeden Fall einen Gutschein über 100 Zloty.* LUB
- przekazuje inne ogólne rady w celu uniknięcia zbędnych wydatków w centrum handlowym, np. *Du solltest eine Einkaufsliste machen, bevor du in das Einkaufszentrum gehst! / Bei der nächsten reduzierten Bluse sollte man immer daran denken, dass man am nächsten Tag Geld für Brot und Milch haben muss. / Nimm keine Kreditkarte mit, sondern Bargeld. Dadurch gibst du weniger aus. Das ist mein bester Ratschlag.*

Nie jest wymagane użycie słowa *rada/radzić*, ale z kontekstu musi wynikać, że chodzi o udzielanie rady, np. *Es lohnt sich, das Geschäft YY zu besuchen. Da werden Gutscheine verteilt.* („odniósł się”). / *Man kann den Fitness-Club eine Stunde gratis nutzen.* („odniósł się”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie udziela rady w celu uniknięcia zbędnych wydatków w centrum handlowym, np.

- informuje o swoich wydatkach w centrum handlowym i nie przekazuje rad, np. *In dem Einkaufszentrum habe ich mir einige Sachen gekauft: Die Hose ist sehr elegant.*
- udziela ogólnych rad, które nie są powiązane z uniknięciem zbędnych wydatków w centrum handlowym, np. *Spar dein Geld und kauf dir ein neues Fahrrad.*
- Zdający sam prosi o radę, jak powstrzymać się przed zbędnymi wydatkami.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Ich habe wieder zu viele Klamotten gekauft! Leute! Was soll ich machen?</p> <p>Die Leute kaufen einfach zu viel.</p> <p>Ich habe mir eine tolle Hose gekauft.</p>	<p>Überlege dir deine Einkäufe gut und mach eine Einkaufsliste!</p> <p>Im ersten Stockwerk werden Gutscheine verteilt.</p> <p>Morgen kann man gratis in den Fitness-Club gehen.</p>	<p>In dem neuen Einkaufszentrum kosten viele Sachen jetzt nicht viel. Du gehst in deine Lieblingsgeschäfte. Achte auf Sonderangebote!</p> <p>Ich finde, man muss Geld sparen. Man muss nicht alles kaufen. Meiner Meinung nach kann man zum Beispiel ins Kino gehen und mit dem Hund spazieren gehen. Das ist mein Ratschlag.</p> <p>Geht sofort in die zweite Etage. Beim Kundendienst werden attraktive Sachen verteilt.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hallo Leute,
ich war neulich in einem neuen Einkaufszentrum.
Ich möchte in das neue Einkaufszentrum fahren.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u>gzać</u> w lecie.</i>
błędy w spójności/logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u>.</i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht)*, *LG (Liebe Grüße)*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej. Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Film*, *Zeitschrift*, np. *der Film „M jak miłość”*, *die Zeitschrift „Świat Dysku”*. Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10. Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - formy skrócone, np. *geht's*, *gibt's*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Neue Horyzonty.* (4 słowa).